

PREZES
PROKURATORII GENERALNEJ
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 15. 02. 19.

KR-51-1125/18/TGL

Pan
Mariusz Skowroński
Sekretarz Stałego Komitetu
Rady Ministrów

W nawiązaniu do otrzymanego w dniu 8 lutego 2019 r. pisma Ministra Sportu i Turystyki, zawierającego **projekt ustawy o zmianie ustawy o sporcie**, przeznaczony do rozpatrzenia na posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów, znak KRM 10-14-19 oraz wyjaśnień Ministra Sportu i Turystyki, udzielonych w piśmie z dnia 6 lutego 2019 r., zauważa się co następuje.

Przedłożony projekt ustawy stanowił przedmiot oceny Prokuraturii Generalnej w toku uzgodnień międzyresortowych. Projekt ten proponuje dokonanie zmian, w ustawie o sporcie, umożliwiających określenie przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, w drodze rozporządzenia, wykazu międzynarodowych federacji sportowych, do których przynależność stwarza możliwość uzyskania zgody ministra na utworzenie polskiego związku sportowego, po spełnieniu warunków zawartych w art. 11 ust. 1-4 ustawy. W wyniku proponowanych regulacji możliwe będzie utworzenie polskiego związku sportowego właściwego w sportach, w których nie działają międzynarodowe federacje sportowe uznane przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Regulacje te nie budzą wątpliwości w zakresie potencjalnego naruszenia istotnych praw i interesów Rzeczypospolitej Polskiej, w tym Skarbu Państwa.

Wątpliwości budzić mogą natomiast skutki zastosowania mechanizmu określonego w art. 11 ust. 2b w związku z art. 12b projektu ustawy, przewidującego utratę statusu polskiego związku sportowego, zrzeszonego w międzynarodowej organizacji uznawanej dotychczas w krajowym porządku prawnym, w sytuacji uznania przez MKOl innej międzynarodowej federacji sportowej działającej w tym samym sporcie. Proponowana, w art. 12b projektu ustawy, podstawa do decyzji ministra właściwego do spraw sportu i turystyki, zdaje się nie uwzględniać skutków utraty statusu polskiego związku sportowego w zakresie działań realizowanych przez taki związek, który – w świetle przepisów ustawy o sporcie - jest wyłącznie uprawniony do działań określonych w art. 13 ust. 1 pkt 1-4, w art. 14 ust. 1 i art. 15 ustawy o sporcie. Zważywszy, że uprawnienia te dotyczą czynności mających następnie konsekwencje dla zawodników zrzeszonych w klubach sportowych, będących członkami polskiego związku

sportowego, takich jak udział organizowanych i prowadzonych przez polski związek sportowy mistrzostwach Polski oraz Pucharze Polski (art. 13 ust. 1 pkt 1), udział w kadrze narodowej do mistrzostw świata lub mistrzostw Europy na podstawie powołania przez polski związek sportowy (art. 13 ust. 1 pkt 3), czy też udział w rozgrywkach ligowych ligi zawodowej utworzonej przez polski związek sportowy (art. 15), dotychczasowy przepis art. 12b ust. 4 ustawy o sporcie, w zakresie, w jakim nakłada na związki sportowe, które stały się związkami sportowymi działającymi w formie związku stowarzyszeń jedynie obowiązek dostosowania działalności do zmienionej formy, w tym konieczność zmiany statutów i regulaminów, wydaje się niewystarczający w zakresie ochrony znajdujących się w toku interesów polskiego związku sportowego. Prokuratoria wyraziła również wątpliwość, czy wobec utraty statusu polskiego związku sportowego, zachowują ważność opracowane przez ten związek programy przygotowań, stanowiące podstawę do uzyskania stypendiów sportowych, o których mowa w art. 32 i art. 32a ustawy o sporcie. Brak regulacji przejściowych odnoszących się do powyżej wskazanych czynności, które mogą zostać podjęte przez polski związek sportowy przed wykreśleniem go z wykazu zawartego w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw kultury fizycznej zdaje się nie wykluczać potencjalnych roszczeń podmiotów, których znajdujące się w toku interesy związane były z uprawnieniami polskiego związku sportowego, tracącego ten status w wyniku decyzji ministra. Wobec powyższego braku normatywnego nie można jednoznacznie stwierdzić, czy w świetle utraty statusu polskiego związku sportowego mogą być kontynuowane rozgrywki ligi zawodowej zorganizowanej przez ten związek na podstawie art. 15 oraz, czy członek kadry narodowej zobowiązany do realizacji programu przygotowań do mistrzostw świata lub mistrzostw Europy zachowuje prawo do stypendium, o których mowa w art. 32 i art. 32a ustawy o sporcie.

Wątpliwości te nie zostały wyjaśnione w piśmie Ministra Sportu i Turystyki z dnia 8 lutego 2019 r., który wskazując okres uzyskania prawomocności decyzji i możliwość wniesienia przez stronę skargi do sądu administracyjnego, stanowiący w jego ocenie wystarczający czas na dostosowanie jej działalności do nowej formy prawnej, nie dostrzega skutków prawnych i faktycznych utraty statusu polskiego związku sportowego. Ponadto w piśmie stwierdzono, że kwestia wyłącznych praw polskiego związku sportowego nie nasuwa żadnych wątpliwości interpretacyjnych, gdyż przepisy te dotyczą wyłącznie polskich związków sportowych i nie znajdują zastosowania do podmiotu, który ten status utracił.

Z uwagi na fakt, że udzielone przez Ministra wyjaśnienia zdają się jedynie w ograniczony sposób korespondować z przedstawionymi powyżej wątpliwościami, proponuje się przedłożenie do rozstrzygnięcia Stałemu Komitetowi Rady Ministrów zasadności dodania do projektu regulacji przejściowej, która zabezpieczy znajdujące się w toku interesy polskiego związku sportowego tracącego ten status w wyniku zastosowania projektowanych przepisów. Treść takiej regulacji, stanowiąca również gwarancję dla podmiotów zrzeszonych w polskim związku sportowym oraz jednostek związanych z nim, w wyniku uprawiania danej dyscypliny sportowej może zostać wypracowana przy udziale Prokuratorii Generalnej na Komisji Prawniczej prowadzonej przez Rządowe Centrum Legislacji.

PREZES
Prokuratorii Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej
z up. WICEPREZES

Marcel Miller